

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Tinnings spørgsmål. Det, jeg har fremhævet både ved dette forslag og ved det foregående forslag er, at der ikke er tale om, at nu skal vi ud i nogle skrappe besparelser på landsdelscenerne og på landsdelsorkestrene. Der er tale om, at hvis vi forestiller os, at amterne – jeg indrømmer, at det sker nok ikke i 1985 – i opadgående retning ændrer deres syn på, hvad landsdelsscener og landsdelsorkestre skal koste, så er staten altså i dag automatisk tvunget til at skrive en større check ud og se glad ud, og så er det, vi skal ud at hente pengene inden for vores eget område på andre felter, på museer, eller hvad det nu kan være.

Det forklarer jeg f. eks. vedrørende abonnementsordningen, hvor vi har måttet sende aktstykke på aktstykke i finansudvalget og har hentet penge, som vi har kunnet gøre det indtil nu, af folkebibliotekernes dispositions-sum. Nu er den kagekasse tom, som jeg sagde, og så har vi altså kun vores rammeudgifter tilbage. Så det vil være mit svar både til hr. Bernhard Baunsgaard og til hr. Tinning, at vi er nødt til at kunne sætte en bremse ind.

Jeg vil også gerne sige, at hvis vi nu forestiller os, at der skal komme nye aktiviteter på teaterområdet, f.eks. ved at man fik gennemført én bedre teateruddannelse, som kostede nogle penge – det har vi jo ikke drøftet endnu om man skal, men hvis man skal – så mener jeg som minister, at de penge også må komme fra teaterområdet. Og så er det klart, at man næste år vil kunne se et forslag fra kulturministeren om, at der sker en nedskæring på teaterområdet for at føre nogle penge over til teaterskolen. Jeg finder det ikke rimeligt, om det igen skulle være museerne eller forskningsbibliotekerne, der betalte for noget, som kom teaterverdenen til gode. Det er altså principperne i det.

Der er i og for sig ikke nogen planer om disse voldsomme ændringer. Der er såmænd ikke engang aktuelle planer om småændringer, men det er klart, at hvis vi om et år pludselig står og mangler penge til teaterskolen, så mener jeg, at de skal hentes inden for det område; det vil jeg gerne sige helt åbent og ærligt, det mener jeg bestemt at de skal. De skal ikke tages fra de øvrige betrængte områder, som slet ikke har haft den stigningstakt, som teaterområdet har haft.

I øvrigt undskyld, at jeg vistnok glemte at sige tak for tilslutningen fra de partier, der støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er rigtigt, at finansministeren og regeringen arbejder med et totalrammesystem, som er lagt sådan op, at hvad der bruges mere ét sted, skal hentes et andet sted inden for totalrammen, men det er også rigtigt, at et flertal i folketinget til enhver tid kan bestemme, at de penge ikke skal hentes inden for totalrammen.

Jeg har spurgt i finansudvalget, om man med totalrammesystemet ville prøve på at kvæle oppositionen – sådan har jeg måske ikke formuleret det, men noget i den retning – så den ikke kunne stille udgiftkrævende forslag, uden at den skulle have at vide, at så måtte man finde pengene et andet sted, altså tage fra museerne og give til teatrene, eller hvad det nu er. Jeg har fået det klare svar, at selvfølgelig kan et flertal i folketinget vedtage en bevilling uden at pålægge ministeren kompenserende besparelser inden for et område. Så man skal altså ikke lade sig skræmme mere end nødvendigt af den ting.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, vi må jo se at få det med bevillingerne bragt på plads. Lad os håbe, at et flertal vil gøre det.

Jeg tvivler ikke på, at kulturministeren har det rigtige synspunkt, at staten selvfølgelig ikke kan være bekendt at underbetale musikerne, bare fordi de virker i Odense eller Århus eller Ålborg eller i Sønderjylland. Det ville jo også være uhyrligt. Og den samme holdning havde den forrige kulturminister. Men det er forkert, hvis ministeren går ud fra, at der ingen er, der vil forsvare det, for det gjorde rigtignok den forrige socialdemokratiske finansminister, hr. Heinesen. Jeg har set de svar, han har givet på ønsker om at få det rettet op, og jeg har selv stillet spørgsmål til ham herom. Jeg har ikke afprøvet den nuværende finansministers holdning. Jeg håbede på, at den nuværende kulturminister var stærk nok til at gennemføre en rimelig holdning fra det offentliges side, for det er uhyr-